

Държави	Столѣтници			
	мжже	жени	всичко абсол. числа	на 1 милионъ отъ населе- нието
Чехо-Слов. (1921)	1	7	8	0·6
Дания (1921)	9	7	16	4·9
Естония (1922)	10	1	11	28·0
Финландия (1920)	—	5	5	1·5
Германия (1920)	33	53	86	1·4
Англия (1921)	—	—	—	—
Исландия (1920)	—	—	—	—
Италия (1921)	82	174	256	6·6
Летония (1925)	77	178	255	138·2
Люксембургъ (1922)	—	2	2	7·7
Норвегия (1920)	8	27	35	13·2
Холандия (1920)	3	8	11	1·6
Португалия (1920)	108	310	418	69·3
Шотландия (1921)	6	29	35	7·2
Испания (1920)	75	204	279	13·0
Швейцария (1920)	1	2	3	0·8
Унгария (1920)	31	72	103	12·9
Япония (1918)	7,538	6,137	13,735	242·4
Южно-Африкански республики (1921)	4	3	7	4·6
Бразилия (1920)	2,597	4,127	6,724	219·5
Канада (1921)	90	93	183	20·8
Колумбия (1918)	722	1,157	1,879	329·8
Куба (1919)	331	331	662	229·1
Гватемала (1921)	528	406	934	465·4
Съедин.-Щати (1921)	1,561	2,706	4,267	40·4

Отъ числата на тая таблица се вижда, че най-големия брой столѣтници има въ Гватемала, гдето на единъ милионъ отъ населението се падатъ 465·4 столѣтници. Второто мѣсто се пада на България съ 446 столѣтника на единъ милионъ отъ населението. Следъ нея се редятъ: Колумбия (329·8), Япония (242·4), Куба (229·1), Бразилия (219·5), Летония (138·2), Португалия (69·3). Нито единъ столѣтникъ показватъ преброяванията на Австрия, Англия, Исландия, а най-малко столѣтници даватъ Чехо-Словашко (0·6), Швейцария (0·8), Германия (1·4), Финландия (1·5), Холандия (1·6), Белгия (2·4). Сравнението на тия числа не премахва подозрението, че високитѣ числа за първата група държави сж въ голъма степенъ резултатъ на грѣшки въ статистическото установяване на възрастьта, особено като се има предъ видъ, че тѣ се отнасятъ до страни, населението на които не се намира на достатъчно висока степенъ на културно развитие и поради това не всѣки знае своята възраст. Статистическиятъ опитъ е установилъ, отъ друга страна, че изобщо старитѣ хора иматъ слабостъ да показватъ възрастьта си по-висока отъ действителната и че степенъта на тая слабостъ се намира въ зависимостъ отъ културното ниво на населението.

III. Анкета на столѣтницитѣ

Тия съображения отдавна станаха причина да се потърси единъ начинъ за по-точно установяване на възрастьта на старитѣ хора. Като срѣдство за тая целъ се препоръчаха анкети отъ специални комисии, които да обхождатъ всички лица, показани отъ преброяването като столѣтници, и чрезъ обстоятелствено раз-

питване на самитѣ тѣхъ и тѣхнитѣ околни да установяватъ, колкото е възможно по-точно, тѣхната възраст. Тоя начинъ е билъ употребяванъ още отъ *Georg V. Mayr* въ битността му директоръ на официалната статистика въ Бавария по поводъ на преброяването на Мюнхенъ презъ 1867 год. Той е билъ употребяванъ и въ Прусия много по-рано. Напоследъкъ тоя способъ биде приложенъ и въ Италия въ връзка съ преброяването отъ 1921 г. За да се отстранятъ голѣмитѣ грѣшки въ възрастьта на старцитѣ, които се явяватъ като послѣдствие или на незнание на възрастьта отъ самитѣ лица, или пъкъ на желанието да се покаже възрастьта по-голѣма, отколкото е въ сжщностъ, италиянския централенъ статистически институтъ предприе една анкета на всички лица, показани при преброяването като по-възрастни отъ 100 год. Сведенията бидоха събрани съ единъ формуляръ, съдържащъ следнитѣ въпроси: година и месецъ на раждането, мѣсторожение, семейно положение, дали знае да чете, професия, гражданско положение; ако лицето е умрѣло между декемврий 1921 год. и августъ 1926, да се покаже датата и причината на умираването; ако лицето е женено или овдовяло, да се покаже датата на женитбата или на женитбитѣ, ако столѣтникътъ е встѣпвалъ въ бракъ нѣколко пжти, датата на раждането на съпруга или на съпругата, или ако е овдовѣло, датата на раждането и смъртьта на съпруга или съпругата, брой на децата, годината на раждането или на умираването на живитѣ и умрѣли деца, броятъ на братята и сестритѣ на столѣтника, тѣхната възраст (за умрѣлитѣ въ деня на умираването, за живитѣ — презъ месецъ августъ 1926 г.), възраст въ деня на умираването на бащата и майката на столѣтника, професия на бащата на столѣтника, социално положение на столѣтника (богатъ или беденъ), социално положение на бащата на столѣтника, характеристически белези на столѣтника: ръстъ, цвѣтъ на косата, цвѣтъ на очитѣ, физически белези, сила, заболѣвания, нещастни случки, интелектуална, социална и морална характеристика на столѣтника (култура, поведение, моралъ, упражнявани професии, участие въ войнитѣ, склонностъ къмъ пжтуване, скитничество или уседналостъ и пр., храна, пушене тютюнъ, употребление на спирти питиета).

Резултатитѣ отъ тая анкета бѣха твърде поучителни: докато при преброяването на населението бѣха констатирани 256 столѣтника, отъ които 82 мжже и 174 жени, анкетата можа да установи съ възможната положителностъ само 51 столѣтници, отъ които 13 мжже и 38 жени, което показва колко голѣми сж грѣшкитѣ при установяване изобщо на възрастьта и особено на възрастьта на старитѣ хора.

Едно друго известно на менъ изследване на стари хора намѣри мѣсто въ Съедине-